

מ"ת 34696/01/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד גאנם, ברא נאסר (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 34696-01-23 מדינת ישראל נ' גאנם(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת אפרת פינק
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיבים
1. מוחמד גאנם
2. ברא נאסר (עציר)

נוכחים: ב"כ המבקשת עו"ד דנה אלון
ב"כ המשיבים עו"ד איהאב ג'לג'ולי
המשיבים באמצעות היועדות חזותית

החלטה

לפניי בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. המשיבים חולקים על קיומן של ראיות לכאורה.

מבוא

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות כדלקמן: כליאת שווא בצוותא חדא, לפי סעיף 377 רישא יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; נשיאת נשק ותחמושת בצוותא חדא, לפי סעיף 144(ב) יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט בצוותא חדא, לפי סעיף 244 יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין; וקשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

למשיב 1 בלבד יוחסו גם עבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. לפי כתב האישום, בין משיב 1 ובין המתלונן היכרות מוקדמת, על רקע חובו של המתלונן למשיב 1.

מיוחס בכתב האישום, כי ביום 2.1.23, לפני השעה 15:30, נסעו המשיבים ברכבו של משיב 1 לבית הקפה "טוטו קארם" בטירה, בו שהה המתלונן, כשבידיהם אקדח חצי אוטומטי מסוג LLAMA עם מחסנית תואמת ובה חמישה כדורים. כן מיוחס, כי בהגיעם לבית הקפה, התקשר משיב 1 למתלונן וביקש ממנו לפגוש אותו בחוץ. המתלונן יצא ומסר למשיב 1 סכום של 500 ₪, כחלק מחוב כולל בסכום של 2,000 ₪. לאחר מכן המשיבים עזבו את המקום.

עוד מיוחס בכתב האישום, כי בשעה 16:05 לערך, התקשר משיב 1 למתלונן פעם נוספת, וביקש כי יפגוש אותו מחוץ לבית הקפה. בהגיע המתלונן אל רכבו של משיב 1, ביקש הלה מהמתלונן להיכנס לרכב. בהמשך לכך, התיישב המתלונן במושב שלצד הנהג, ואמר למשיב 1 לנסוע ולחנות בחניה הסמוכה לבית הקפה על מנת שלא להפריע לתנועה. משיב 1 נסע למפרץ חניה סמוך ואמר כי הוא "צריך את כל הכסף עכשיו", בעוד המתלונן ענה כי אין בידיו את כל הכסף.

לפי המיוחס, בשלב זה הרים משיב 1 את ידיו לעבר המתלונן, ובתגובה המתלונן תפס את ידיו של משיב 1 על מנת

להדפו. משיב 2 דחף את צווארו של המתלונן בידו והזהיר אותו שלא ייגע במשיב 1. עוד מיוחס, כי משיב 1 החל בנסיעה מהמקום, במהלכה ביקש המתלונן לצאת מהרכב, אולם משיב 1 לא שעה לבקשותיו והמשיך בנסיעה. כן מיוחס, שכאשר הגיע משיב 1 לכיכר הסמוכה לסניף בנק הפועלים בטירה, כרוז לו שוטרים בניידת משטרתית לעצור את הרכב. משיב 1 האיץ את מהירות הנסיעה, והשוטרים דלקו אחריו. עוד מיוחס, כי משיב 1 המשיך בנסיעה פרועה ומסוכנת ברחבי טירה, במהלכה עלה על מדרכות, עקף רכבים ונסע במהירות המסכנת את באי הדרך. לקראת סוף הנסיעה, אמר משיב 1 למשיב 2 לזרוק את האקדח עם המחסנית והתחמושת מהרכב, ומשיב 2 אמנם זרק מהרכב את הפריטים בתוך גרב. לאחר מספר מטרים עצר משיב 1 את הרכב. לפי כתב האישום, משיב 1 נהג ברכב מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה תקף.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים נגדם.

טענות הצדדים

4. לטענת בא כוח המבקשת, שורה של ראיות לכאוריות עומדות בבסיס כתב האישום: הודעות המתלונן בהן הוא מתאר את התנהלות המשיבים כמיוחס בכתב האישום; עימותים שבוצעו בין המתלונן ובין המשיבים, במהלכם דבק בגרסתו; תיעוד ממצלמות אבטחה, המציג את משיב 1 ואחר מכניסים את המתלונן לרכב וכן את נסיעתו של משיב 1 ברחבי טירה; ממצא ד.נ.א של משיב 2 בחלק הפנימי של האקדח שנתפס; דו"חות הפעולה של שוטרים שדלקו אחר משיב 1, מהם עולה תיאור נסיעתו וכן זריקת הנשק והתחמושת מהרכב במהלך הנסיעה; וגרסאות המשיבים, שאישרו כי היו במקום בזמן הרלוונטי, אולם שמרו על שתיקה בהמשך חקירותיהם.

כן טען, כי מהימנות גרסתו של המתלונן תידון בהליך העיקרי, ודי בה לשלב זה של ההליך כדי לקבוע שישנן ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים.

בא כוח המבקשת טען גם, כי בסירובו של משיב 1 לאפשר למתלונן לצאת מהרכב לבקשתו לפני תחילת המרדף המשטירתי, בוצעה עבירה של כליאת שווא. המשיבים אף לא סיפקו כל הסבר להמשך נסיעתם למרות בקשת המתלונן. כן טען, כי ניתן לייחס למשיב 1 את נשיאת הנשק מכוח דיני השותפות, והוא אף הורה למשיב 2 להשליך את האקדח והתחמושת מהרכב.

לעמדת המבקשת, קמה במקרה הנדון עילת מעצר של מסוכנות בעניינם של שני המשיבים, נוכח חומרת מעשיהם, טיבם ואופיים. העבירות בוצעו בצוותא אך בשל חוב כספי, תוך קשירת קשר לכלוא לשווא את המתלונן, לצד נסיעה פרועה, ויש בכל אלו כדי ללמד על מסוכנותם של השניים. המסוכנות מתעצמת נוכח עברם הפלילי של המשיבים. משיב 1 הורשע בשנת 2019 בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין, ואילו משיב 2 הורשע בחודש פברואר 2022 בעבירה של ניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק, והוא ביצע את המעשים המיוחסים חודשיים לאחר שהשתחרר ממאסר ובעוד מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו. גם קמה, לעמדת המבקשת, עילת מעצר של חשש להימלטות מהליכי משפט, נוכח ניסיון הבריחה מהשוטרים.

5. בא כוח המשיבים טען, לעומת זאת, כי המתלונן נכנס לרכב מרצונו, מבלי שהמשיבים איימו עליו, ואף ביקש ממשיב 1 לנסוע. למעשה, כך טען, חלפו מספר שניות בלבד בין בקשת המתלונן לצאת מהרכב ועד תחילת המרדף המשטירתי, כך שלא היתה למשיב 1 אפשרות לעצור ולאפשר לו לצאת מהרכב. כן טען, כי משיב 1 לא תקף את המתלונן, אלא הזיז ידיו בזמן ששוחח עמו, בעוד שמשיב 2 אף נגע בצווארו של

המתלונן וביקש ממנו שלא יתקוף את משיב 1, לאחר שדווקא המתלונן תקף את משיב 1. לטענתו, נסיעתו של משיב 1 היתה "רגילה", והוא האיץ את נסיעתו אך משום שאינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף. עוד הוסיף, כי להבדיל מהראיות הלכאוריות לפיהן הנשק שייך למשיב 2, אין ראיה הקושרת את משיב 1 לנשק והוא לא ידע על הימצאות הנשק ברכב.

בא כוח המשיבים הוסיף, שלעמדתו ניתן לייחס למשיב 1 אך עבירות תעבורה, שאינן מקימות עילת מעצר, ומכאן עתר לשחררו. בעניינו של משיב 2, עתר להפנותו לתסקיר שירות המבחן שיבחן חלופות מעצר.

דין

התשתית הראייתית הלכאורית

6. כתב האישום מבוסס בראש ובראשונה על הודעותיו של המתלונן. לצד זאת, ישנן מצלמות אבטחה המתעדות חלק מהאירוע, ודו"חות של שוטרים שדלקו אחר רכב המשיבים, ראו דבר מה נזרק ממנו, מצאו נשק ועצרו את המשיבים.

7. תחילה - לגרסתו הלכאורית של המתלונן, כפי שהיא נלמדת מהודעותיו ומהעיוותים מול המשיבים. בהודעתו הראשונה מסר המתלונן, כי ביום 2.1.23 שהה בבית קפה, עת התקשר אליו משיב 1 וביקש ממנו לצאת ולפגוש אותו. כן מסר, כי משיב 1 ואחר המתינו ברכב וכי התיישב מרצונו במושב הנוסע לצד משיב 1 ומסר לו לבקשתו סכום של 500 ₪. באותה עת ישב האחר במושב שמאחוריו. לאחר מכן, נסע משיב 1 עד ל"כיכר בנק הפועלים", אמר למתלונן "דקה הנה אני מסתובב", ובשלב זה נשמעה "סירנה של משטרה". משיב 1 "התחיל להשתולל וברח", והמרדף נמשך כדקה וחצי או שתי דקות. כן מסר, כי לא ראה אקדח כאשר הוכנס לרכב, ומשום שישב במושב הקדמי אינו יודע אם נזרק דבר מה מחלקו האחורי של הרכב. רק לאחר שנשאל על חובות, מסר המתלונן, כי יש לו חובות ל"בנקים" אך לא בשוק האפור. לשאלת החוקר מדוע שילם למשיב 1 סכום של 500 ₪, מסר כי היה חייב לו כסף. בסיום הודעתו אמר "זה הכל סיפרתי לך מ-א ועד ת" (הודעת המתלונן הראשונה מיום 2.1.23).

בהודעה שנייה מיום 2.1.23 אמר המתלונן, כי לא סיפר אמת משום שחשש להסתכסך עם משיב 1 וכי הוא מבקש למסור "את האמת ורק את האמת" (הודעת המתלונן השנייה מיום 2.1.23).

המתלונן הבהיר בהודעתו השנייה ובהודעות שמסר לאחר מכן, כי הרקע לבקשת הכספים הוא חובו כלפי משיב 1. לדבריו, הוא חב למשיב 1 חוב בסכום של 17,000 ₪ בגין צ'ק שלא נפרע, ולבקשתו הגיעו השניים להסדר פריסת תשלומים. לפי ההסדר, היה עליו לשלם למשיב 1 שבע פעימות של 3,000 ₪, משמע - "כולל ריבית". כן מסר, כי העביר למשיב 1 כספים "כל פעם שהיה לי", כך שביום האירוע, לאחר ההעברה של 500 ₪, נותר סכום של 1,500 ₪ לתשלום. בהמשך הוסיף, כי לא שילם את אחד התשלומים של 3,000 ₪ ולכן הגיע משיב 1 לגבות את החוב באותו יום (הודעת המתלונן השנייה מיום 2.1.23, בעמ' 2; הודעת המתלונן מיום 3.1.23, בעמ' 3).

לדבריו, משיב 1 התקשר על מנת להזכיר לו את המפגש, והגיע לבית הקפה בשעה 15:30 לערך, לאחר שמשך הסכום מהבנק (הודעת המתלונן מיום 3.1.23, בעמ' 1). המתלונן הוסיף כי עלה לרכבו של משיב 1, לאחר שהמשיב אמר לו "תעלה", ולמרות שהוא ביקש לשוחח במקום. כן מסר, כי ראה אדם נוסף במושב האחורי של הרכב. לאחר שנכנס, ביקש המתלונן ממשיב 1 להתקדם לעבר החניה, על מנת שלא יחסום את הדרך (הודעת המתלונן השנייה מיום 2.1.23, בעמ' 1; הודעת המתלונן מיום 3.1.23, בעמ' 2; הודעת המתלונן מיום 5.1.23).

בעמ' 1)).

כן מסר המתלון, כי עת שהו ברכב, משיב 1 צעק כי הוא מעוניין לקבל את כספו באותו יום, והמתלון ענה כי הכסף אינו בידיו, וכי יוכל להעבירו בשבוע הבא. עוד מסר, כי משיב 1 הרים את ידיו "בצורה מאיימת" ו"התכוון לתקוף", ובשל כך תפס בידיו של משיב 1, משיב 2 דחף אותו בצווארו ואמר "אל תיגע בו" (הודעת המתלון השנייה מיום 2.1.23, בעמ' 1; הודעת המתלון מיום 3.1.23, בעמ' 2; הודעת המתלון מיום 5.1.23, בעמ' 2)).

בשלב זה, לדברי המתלון, אמר למשיבים "אתם לא תעשו עליי את הפוזות האלו", ומשיב 1 החל בנסיעה. לדבריו, ביקש ממשיב 1 לאפשר לו לצאת מהרכב פעם אחת, אבל "אף אחד לא ענה". המתלון הבהיר, כי ביקש לצאת מהרכב לפני שהתחיל המרדף המשטירתי. כן מסר, כי באזור הכיכר הסמוכה לסניף בנק הפועלים, החלו להישמע סירנות משטרתיות וכריזה לעצור, ומשיב 1 "לחץ יותר על הגז" וברח, בנהיגה "מופרעת" (הודעת המתלון השנייה מיום 2.1.23; הודעת המתלון מיום 3.1.23, בעמ' 2; הודעת המתלון מיום 5.1.23, בעמ' 2; דו"ח ביצוע עימות בין משיב 1 והמתלון מיום 4.1.23).

עוד מסר, כי במהלך הבריחה מהמשטרה, שאל משיב 1 את משיב 2 אם "זרק", ולאחר שנענה בשלילה, אמר משיב 1 "תזרוק". עם זאת, המתלון חזר והבהיר כי אינו יודע מה טיבו של החפץ שנזרק, ומסר כי לא ראה נשק ברכב (הודעת המתלון השנייה מיום 2.1.23; הודעת המתלון מיום 3.1.23, בעמ' 2; הודעת המתלון מיום 5.1.23, בעמ' 2).

בעימותים שנערכו בין המתלון ובין המשיבים, עמד המתלון על גרסתו, והוסיף כי משיב 1 אמר שהוא צריך את הכסף והם החלו לקלל אחד את השני. עוד מסר, כי במהלך הנסיעה, כאשר חזרו לכיוון בית הקפה - המקום בו הנסיעה החלה - ביקש ממשיב 1 לאפשר לו לצאת, אולם משיב 1 המשיך בנסיעה (דו"ח ביצוע עימות בין משיב 1 והמתלון מיום 4.1.23; דו"ח ביצוע עימות בין משיב 2 והמתלון מיום 4.1.23).

8. עתה, לתיאור הנצפה במצלמות האבטחה מהאזור.

מסרטוני מצלמות האבטחה עולה, כי משיב 1 נכנס לבית הקפה בשעה 15:50 לערך, לפי שעון המצלמה, יצא ממנו בשעה 15:52 לערך, והתרחק אל מחוץ לטווח הצילום. גם רכבו של משיב 1 לא נקלט במצלמות. מספר שניות לאחר מכן, יצא המתלון מבית הקפה, והלך לכיוונו של משיב 1. כדקה וחצי לאחר מכן, שב המתלון אל בית הקפה. בשעה 16:07 לערך, לפי שעון המצלמה, הגיע רכבו של משיב 1 למקום, ונעצר במפרץ בסמוך לבית הקפה. המשיבים יצאו מהרכב, ולאחר מספר שניות התיישב משיב 1 במושב הנהג ומשיב 2 במושב האחורי. משיב 1 התקרב לבית הקפה בנסיעה אחורה, והמתלון יצא מבית הקפה, פתח את דלת הנוסע הקדמית והתכופף לעבר הרכב, אולם לא נכנס. לאחר מספר שניות, התיישב במושב הנוסע הקדמי, והרכב התקדם ונעצר במפרץ החניה הסמוך. לאחר כשתי דקות יצא הרכב מהחניה ונסע מהמקום (תיעוד מצלמות אבטחה, דיסק מס' 1; דו"ח צפייה במצלמות דגי נוי מיום 5.1.23, מסומן "נה").

הנסיעה תועדה גם היא במצלמות אבטחה. התיעוד מלמד כי בשעה 16:15 לערך, רכבו של המשיב נכנס בנסיעה מהירה לרחוב, כאשר נידת שאורותיה דולקים נוסעת אחריו, במרחק קצר ממנו. כן עולה מהתיעוד, כי עת ביצע הרכב פנייה שמאלה, היה החלון הימני האחורי פתוח (תיעוד מצלמות אבטחה, דיסק מס' 1; דו"ח צפייה במצלמות סברין חאסקיה מיום 6.1.23, מסומן "נד").

9. עוד יש ליתן את הדעת לדו"חות הפעולה של השוטרים שעצרו את המשיבים, המלמדים על התנהלות המשיבים בעת נסיעתם ברכב מרגע ההיתקלות בשוטרים.

לפי דו"חות הפעולה, השוטרים שהיו ברכב בילוש זיהו את רכבו של משיב 1 ונסעו אחריו, כאשר הלה החל בבריחה. הרכב המשטרתי נסע אחריו תוך הפעלת אורות הניידת וכריזה. רכבו של משיב 1 המשיך בנסיעה, תוך שהוא מבצע עקיפות ומסכן רכבים בנתיב הנגדי, עולה על שפת המדרכה, וכן התקדם בנסיעה מהירה ברחוב צר, כאשר ילדים נצמדים לצד הדרך על מנת שלא יפגעו. במהלך הנסיעה, נסעה ניידת המשטרה במרחק מספר מטרים מרכבו של משיב 1, ושמרה עמו על קשר עין. הנסיעה נמשכה עד הגעת רכבו של משיב 1 לדרך ללא מוצא. כן צוין, כי עם פתיחת דלת הנהג אמר משיב 1 "אני רק הנהג" (דו"ח פעולה מוטי סבטוי מיום 2.1.23; דו"ח פעולה אלירז בן סימון מיום 2.1.23; דו"ח פעולה מידן אילוז מיום 2.1.23).

עוד צוין בדו"חות הפעולה, כי מספר מטרים לפני עצירת הרכב, נזרק דבר מה שחור מדלת הנוסע הימנית האחורית. לאחר עצירת הרכב, אחד השוטרים הלך למקום בו נזרק החפץ השחור מהרכב, והתברר כי מדובר בגרב. לא נצפו חפצים נוספים לידו. בתוך הגרב אותר אקדח בצבע זהב, עם מחסנית בתוכו ובה חמישה כדורים (דו"ח פעולה מוטי סבטוי מיום 2.1.23; דו"ח פעולה אלירז בן סימון מיום 2.1.23; דו"ח פעולה מידן אילוז מיום 2.1.23).

10. לפי חוות דעת מומחה, ניתן לבצע ירי בנשק שנתפס ובכוחו להמית אדם (חוות דעת קצין מעבדת נשק רפ"ק רפי סיסו מיום 8.1.23; מזכר יוסף רחאל מיום 4.1.23, מסומן "סד"; אישור קבלת מוצגים לבדיקה מיום 4.1.23).

ד.נ.א של משיב 2 זוהה בתערובת שנמצאה בחלקים פנימיים של האקדח (חוות דעת קצינת מעבדת ד.נ.א וביולוגיה פקד אילה גולד מיום 12.1.23; דו"ח תפיסת מוצגים מיום 3.1.23, מסומן "סב" ו-"סה").

11. עתה, לגרסתם של המשיבים באשר לאירועים מושא כתב האישום.

משיב 1 מסר תחילה, כי ביום האירוע, נסע ברכב עם משיב 2. כן מסר, כי נכנס לבית הקפה וראה את המתלונן, אמר לו שלום, השניים שוחחו, והוא עזב את המקום. עוד מסר, כי בזמן ששוחחו, השיב לו המתלונן ₪ 500 שחב לו. בהמשך, כך מסר, התקשר למתלונן, ביקש לשוחח עמו על "דברים פרטיים", והציע לו לצאת החוצה ו"נעשה סיבוב". המתלונן אמנם נכנס לרכב, והם עשו "סיבוב בטירה". כן מסר, כי משיב 2 ישב תחילה במושב הקדמי, אולם עבר למושב האמצעי מאחור, וזאת משום שכיבד את המתלונן, המבוגר ממנו. לדבריו, שוטרים כרוזו לו לעצור אולם משום שרישיונו פג הוא ברח "אולי 2 מטרים" למקום בו לא נמצאים אנשים. בהמשך מסר כי מדובר היה ב-400 - 500 מטרים. עוד מסר, כי לא הספיקו לשוחח, משום שנעצרו על ידי השוטרים במהרה (הודעת משיב 1 מיום 2.1.23; הודעת משיב 1 מיום 10.1.23, בעמ' 4, 6).

תחילה הכחיש משיב 1 כי יש למתלונן חוב נוסף כלפיו. בעימות אף טען כי "בינינו אין כסף". לדבריו, המתלונן העביר לו כספים משום ש"הוא אמר שהוא חייב לי". בהמשך טען כי אינו יודע מהו סכום החוב שנותר או כמה כסף הלווה למתלונן. לעומת זאת, בחקירתו האחרונה טען כי נתן למתלונן סכום של 16,000 - 17,000 ₪ "משהו כזה", וכי נותר למתלונן חוב של 1,000 - 1,500 ₪ כלפיו. כן הכחיש כי בידיו צ'ק של המתלונן בסך 17,000 ₪ (הודעת משיב 1 מיום 2.1.23, בעמ' 4; הודעת משיב 1 מיום 4.1.23; הודעת משיב 1 מיום 10.1.23, בעמ' 3 - 4; דו"ח ביצוע עימות בין משיב 1 והמתלונן מיום 4.1.23).

משיב 1 הכחיש כי הרים ידיו לעבר המתלונן וטען כי המתלונן הוא זה שהרים ידיים. כן הכחיש כי תקף את המתלונן וכי משיב 2 דחף אותו בצווארו (הודעת משיב 1 מיום 10.1.23, בעמ' 4 - 5).

משיב 1 הכחיש גם כי ידע על קיומו של אקדח ברכב. בעימות שנערך בינו ובין המתלונן טען כי אינו זוכר שאמר למשיב 2 "תזרוק". כאשר נשאל על אמירתו זו בחקירה מאוחרת יותר, טען תחילה כי אינו זוכר אמירה זו,

ובהמשך כי למשיב 2 היה "ג'וינט". כן הכחיש כי אמר "אני רק הנהג" כששוטרים עצרו את הרכב (הודעת משיב 1 מיום 2.1.23, בעמ' 4; הודעת משיב 1 מיום 4.1.23; הודעת משיב 1 מיום 10.1.23, בעמ' 5; דו"ח ביצוע עימות בין משיב 1 והמתלון מיום 4.1.23).

משיב 2 מסר, כי ביום האירוע אסף אותו משיב 1 מביתו, והשניים נסעו לבית קפה, שם פגש משיב 1 במתלון. כן מסר, כי אינו יודע אם משיב 1 לקח כסף מהמתלון. בהמשך חזרו לבית הקפה, ואספו את המתלון על מנת שמשיב 1 ידבר איתו "על מה שביניהם". משיב 2 עבר למושב האמצעי בספסל האחורי על מנת לכבד את המתלון, ומשיב 1 והמתלון נכנסו לרכב. משיב 2 מסר כי לא שם לב אם משיב 1 התקשר למתלון קודם לכן. כשעומת עם טענת המתלון כי דחף אותו בצווארו במהלך העימות שנערך ביניהם, מסר משיב 2 כי לא דחף את המתלון, אלא אמר לו "מה נשמע דוד" והניח יד על כתפו. בחקירה מאוחרת יותר מסר, לעומת זאת, כי התפתח בין משיב 1 ובין המתלון ויכוח, וכי הם הרביצו אחד לשני והוא ניסה להפריד ביניהם. לדבריו, תפס הן במתלון הן במשיב 1 כדי להפרידם, אך לא תקף את המתלון. כן מסר כי "פתאום המטרה רדפו אחרינו", וזאת כשתי דקות לאחר שנכנסו לרכב. לדבריו, משיב 1 ברח משום שאין לו רישיון (הודעת משיב 2 מיום 2.1.23, בעמ' 1 - 3; הודעת משיב 2 מיום 10.1.23; דו"ח ביצוע עימות בין משיב 2 והמתלון מיום 4.1.23).

משיב 2 הכחיש כי הוא ומשיב 1 נשאו אקדח ברכב וכי השליך את הנשק מהרכב, ושמר על זכות השתיקה. בהמשך, ולאחר שעומת עם דברי המתלון לפיהם משיב 1 אמר לו "תזרוק", מסר כי משיב 1 אמר לו לזרוק "ג'וינט ירוק". לדבריו, נשמע לו, משום שהוא "על תנאי", ולא מדובר בנשק. משיב 2 עמד על הכחשתו גם לאחר שעומת עם מציאת ה-ד.נ.א שלו על האקדח (הודעת משיב 2 מיום 2.1.23, בעמ' 4 - 5; הודעת משיב 2 מיום 10.1.23; הודעת משיב 2 מיום 12.1.23; דו"ח ביצוע עימות בין משיב 2 והמתלון מיום 4.1.23).

12. על המשמעות שיש לייחס למכלול הראיות הלכאוריות העומדות בבסיס כתב האישום אל מול גרסאות המשיבים נעמוד להלן.

האם הראיות הלכאוריות מגבשות את יסודות עבירת כליאת השווא וקשירת הקשר?

13. הנה כי כן, גרסת המתלון, לצד תיעוד מצלמות האבטחה, מלמדים לכאורה כי המתלון נפגש עם משיב 1 והעביר לו כספים, ולאחר מכן פגש במשיב 1 מחוץ לרכבו, לא נכנס לרכב מיד, ולבסוף התיישב עמו. למעשה, המשיבים לא מכחישים את ההתרחשות בתחילת האירוע.

גרסתו הלכאורית של המתלון מלמדת גם על אשר אירע לכאורה בתוך הרכב. משיב 1 צעק על המתלון, הרים ידיים לכיוונו, תוך שהמתלון תפס בידיו של משיב 1. בהמשך לכך, משיב 2 דחף אותו ואמר לו לא לגעת במשיב 1. כאמור, עולה מהראיות הלכאוריות כי לאחר כניסת המתלון לרכב מרצונו ומשהחלו בנסיעה, ביקש המתלון כי משיב 1 יעצור ויאפשר לו לצאת, אולם המשיבים לא הגיבו ומשיב 1 המשיך בנסיעה. בשלב מסוים לאחר מכן, החל המרדף המשטרתי אחר רכבו של משיב 1.

14. כידוע, בשלב הלכאורי לא נבחנת מהימנות העדים, ובית המשפט אינו נדרש לברור גרסאות, אלא לבחון אך אם ישנן ראיות לכאורה להוכחת האשמה (בש"פ 5434/22 אלעטאונה נ' מדינת ישראל (25.8.22); בש"פ 1269/22 אבו סביתאן נ' מדינת ישראל (6.3.22); בש"פ 6605/18 פלוני נ' מדינת ישראל (9.10.18)).

15. המתלון מסר אמנם בחקירתו הראשונה גרסה חלקית בלבד. אולם, הוא הסביר בהמשך כי חשש מסכסוך עם משיב 1 וכן מ"הסתבכות" בטירה, ובשל כך השמיט פרטים ביחס למלוא חובו כלפי משיב 1 וביחס להתרחשות

המלאה ברכב. לאחר מכן מסר בהודעותיו גרסאות מפורטות, שעל פני הדברים, ומבלי לקבוע מסמרות, הן גרסאות עקביות וקוהרנטיות המלמדות על קיומן של ראיות לכאורה להתרחשות הנטענת.

יתר על כן, ישנם חיזוקים לכאוריים לדברי המתלונן בתיעוד מצלמות אבטחה, ובדו"חות הפעולה של השוטרים שעצרו את המשיבים.

מכאן, כי למרות השינוי בגרסתו שחל לאחר חקירתו הראשונה של המתלונן, די באלו, בשלב זה, כדי ללמד על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת ההתרחשות בין המשיבים למתלונן במועד האירוע, ובכלל זאת בתוך הרכב.

16. גם לא ניתן להתעלם, כבר בשלב זה, מהשינויים התכופים בגרסאות המשיבים ביחס להתרחשות בין המתלונן והמשיבים בתוך הרכב, מטרת הנסיעה, קיומו של חוב ושיעורו, האם נזרק חפץ מהרכב ומה טיבו של חפץ זה, הבריחה מהשוטרים ועוד. מכאן הקושי לייחס משקל של ממש ביחס לגרסאות השונות שמסרו בשלב לכאורי זה.

17. האם ישנן ראיות לכאוריות לביסוס העבירות של כליאת שווא וקשירת קשר?

סעיף 377 רישא לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"העוצר או כולא אדם שלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים".

כידוע, כליאה אינה מחייבת נעילת אדם או החזקתו במקום בכוח, ודי בריתוקו למקום תוך שלילת חופש התנועה שלו, לרבות מניעה "רכה" של יציאה ממקום. גם אין בכניסה למקום מרצון כדי למנוע התגבשות עבירת כליאת השווא על ידי מניעת יציאתו (ע"פ 6986/13 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (25.6.15); ע"פ 204/09 **יוחייב נ' מדינת ישראל** (2.12.10); ע"פ 4164/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.7.10); ע"פ 3363/98 **קניאז'ינסקי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג(2) 479 (1999)).

היסוד הנפשי הנדרש לגיבוש עבירת כליאת השווא, הוא של מחשבה פלילית, משמע - מודעות לטיב המעשה ולנסיבות.

18. אכן, במהלך הנסיעה, המתלונן ביקש פעם אחת לצאת מן הרכב, והמשיבים לא עצרו באופן מידי את הרכב. אולם, המתלונן נכנס לרכבו של משיב 1 מרצונו, במהלך שהייתו עם המשיבים ברכב אירעו דחיפות הדדיות, ובהמשך נסע עם המשיבים ברכב במשך פרק זמן מסוים וזאת מבלי לבקש לצאת מן הרכב. הנסיעה מעת שביקש לרדת מהרכב עד שהחל המרדף המשטרתי, לפי טענת בא כוח המשיבים שלא נסתרה ואף כעולה מגרסת המתלונן, נמשכה זמן קצר ביותר. למעשה, העבירה מיוחסת למשיבים מכוח מחדל - אי עצירת הרכב באופן מיידי.

השילוב בין הנסיבות מלמד על חולשה ראייתית ביחס לעבירה של כליאת שווא. לא כליאה אקטיבית, אלא כליאה על דרך מחדל (היעדר עצירה מיידי). לא כליאה במשך זמן, אלא אי עצירה במשך זמן קצר ביותר. לא מודעות לכאורית אקטיבית לכליאה, אלא ייחוס מודעות בדרך של היעדר היענות מידית לדרישה לעצור. הקושי הראיתי מתעצם בייחוס כל אלו למשיב 2 שכלל לא נהג ברכב. ממילא יש בחולשה הראייתית באשר לעבירה של כליאת השווא כדי להשליך גם על חולשה ראייתית באשר לקשירת קשר.

ראיות לכאוריות באשר לעבירות של נשיאת נשק, שיבוש מהלכי משפט ונהיגה ללא רישיון

19. מכלול הראיות הלכאוריות, ובכללן גרסת המתלונן, תיעוד מצלמות האבטחה, ודו"חות הפעולה של השוטרים, מלמדים גם, כי משיב 1 החל לכאורה בנסיעה מסוכנת, תוך ניסיון להימלט מהמשטרה, ובמהלך

הנסיעה השליך משיב 2 חפץ מהרכב, שבהמשך התברר כנשק ותחמושת בתוך גרב.

כאן המקום להבהיר, כי הראיות הלכאוריות לנשיאת הנשק והשלכתו מן הרכב, תוך שיבוש מהלכי משפטי, נלמדות מדו"חות הפעולה של השוטרים ומחוות הדעת לעניין הגדרת החפץ שנמצא ככלי נשק. ידיעתו של משיב 1 על קיומו של האקדח נלמדת לכאורה מגרסת המתלונן, שהרי הוא זה שהורה למשיב 2 לזרוק את החפץ. ידיעתו של משיב 2 לכאורה על קיומו של הנשק נלמדת מדו"חות הפעולה של השוטרים, לפיהם החפץ נזרק מהדלת האחורית של הרכב - מקום מושבו של משיב 2 - תיעוד מצלמות האבטחה לפיהם חלון הרכב האחורי היה פתוח בזמן הנסיעה, וממצא ה-ד.נ.א של משיב 2 על האקדח. שני המשיבים הכחישו תחילה כי נזרק דבר מה מהרכב, ואך בהמשך טענו, כי מדובר ב"ג'ונט". בשל השינויים בגרסה, גם לעניין זה, ומשנמצא האקדח בתוך הגרב עם ד.נ.א של משיב 2 עליו, בסמוך לאחר השלכת החפץ מהרכב, ישנו קושי באימוץ עמדה זו של המשיבים בשלב הלכאורי בו אנו מצויים.

20. מכאן כי ישנן ראיות לכאוריות כי המשיבים ביצעו עבירות של נשיאת נשק ותחמושת בצוותא חדא ושיבוש מהלכי משפט בצוותא חדא. ישנן גם ראיות לכאוריות כי משיב 1 ביצע גם עבירות של מעשי פזיזות ורשלנות ו תוך נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.

עילות המעצר

21. בעניינם של המשיבים מתקיימות שתי עילות מעצר - מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי משפט.

22. אכן, לא ניתן להתעלם מהחולשה הראייתית שנמצאה ביחס לעבירה של כליאת שווא וקשירת הקשר, ומהשלכת עוצמת הראיות על עוצמתה של עילת המעצר.

23. עם זאת, העבירה של נשיאת הנשק המיוחסת למשיבים, מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית (בש"פ 905/23 **אלהואשלה נ' מדינת ישראל** (8.2.23); בש"פ 6469/22 **אלקרעאן נ' מדינת ישראל** (11.10.22)). מסוכנותם של המשיבים נלמדת אף מהתנהלותם, כפי שזו עולה מהראיות הלכאוריות. לאחר קבלת כספים מהמתלונן, שבו המשיבים למקום, ומשיב 1 דרש לכאורה מהמתלונן לשלם לו את יתרת החוב באופן מיידי. דרישה זו כללה לכאורה צעקות ואף התנהלות אלימה, הגם שברף נמוך, כלפי המתלונן. כל זאת, עת ישנו אקדח ברכב, למרות שהמתלונן לא ידע על כך.

מסוכנותו של משיב 1 נלמדת גם מנהיגתו המסוכנת, תוך ניסיון לחמוק מהמשטרה. הגם שעבירות תעבורה לבדן אינן מצדיקות, ככלל, מעצר מאחורי סורג ובריח, במקרה הנדון בוצעו לכאורה העבירות תוך ניסיון לחמוק מהמשטרה, ובמהלך המרדף אף השליכו המשיבים נשק מהרכב (בש"פ 6890/21 **מדינת ישראל נ' שריף** (17.10.21)).

אכן, חלקו של משיב 2 במעשים קטן יותר - הוא לא פנה אל המתלונן, ולא נהג ברכב. אולם הוא שיתף פעולה עם משיב 1, השתתף בניסיון לגבות חוב שאין לו כל חלק בו, ופעל כלפי המתלונן באלימות. יתר על כן, נמצא ד.נ.א של משיב 2 על האקדח.

24. לחובתם של שני המשיבים עבר פלילי. משיב 1 הורשע בשנת 2019 בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין, ואילו משיב 2 הורשע בחודש פברואר 2022 בעבירה של ניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק, והוא ביצע את המעשים המיוחסים חודשיים לאחר שהשתחרר ממאסר ובעוד מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו.

25. מכאן, שעוצמת עילת המעצר של מסוכנות ביחס לשני המשיבים - אינה מבוטלת כלל ועיקר.

26. גם עוצמת עילת המעצר של חשש לשיבוש הליכי משפט משמעותית וגבוהה. המתלונן הסביר כי מסר תחילה

הודעה חסרה משום שחשש מפני סכסוך עם משיב 1. יתר על כן, ישנן ראיות לכאורה להשלכת האקדח מן הרכב - על ידי משיב 2 בהוראת משיב 1 - וכן לניסיון לחמוק מהשוטרים, ומכאן שהחשש לשיבוש אינו תיאורטי בלבד.

סיכום

27. הנה כי כן, ישנן ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים במרבית המיוחס להם, וחולשה בראיות הלכאוריות להוכחת העבירה של כליאת השווא וקשירת קשר.

28. בעניינם של שני המשיבים ישנה עילת מעצר של מסוכנות ושל חשש לשיבוש הליכי משפט בעוצמה בלתי מבוטלת. עם זאת, לא ניתן לומר כבר בשלב זה, כי אף חלופת מעצר לא תסכון.

29. לאור כל האמור, המשיבים יופנו לשירות המבחן שיערוך תסקירים בעניינם.

ניתנה והודעה היום ה' אדר תשפ"ג, 26/02/2023 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק, שופטת